Йосип Бродський

Ні країни, ні смерті не хочу обирати...

Перекладач: Кирило Васюков

Ні країни, ні смерті
не хочу обирати
На Василівську твердінь
Я прийду помирати.
Твій фасад невиразний
уночі не знайду,
поміж ліній неясних
на асфальт я впаду.

І душа до нестями
поспішаючи в тінь
промайне між мостами
в петроградську сутінь,
і квітнева імряка,
сніг на скроні летить,
чую, наче подяку:
— Друже мій, хай щастить.

І побачу дві долі
і між нами ріку,
до вітчизни-неволі
притуливши щоку,
— як дві дівчини милі
тихо хлопця зовуть,
стоячи на могилі,
на непройдену путь.